

[H. F. Ulrichsen.]

Overholdelse af Lovens Ord. Det drejer sig om de Ændringer, jeg allerede skitserede ved Lovforslagets første Behandling, Ændringen i § 31 vedrørende Dispensation fra Lukketiden paa visse større Fæsttage og Ændringen i § 32 vedrørende den Maade, paa hvilken Beværtningens Lukketid skal angives i det paagældende Lokale.

Jeg vil ogsaa udtrykke min Glæde over Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 til § 33 vedrørende Udskænkning for berusede Personer. Der staar i den gamle Beværterlov, at der ikke maatte skænkes for „kendeligt berusede“ Personer, og dette Udtryk „kendeligt berusede“ er i visse Tilfælde blevet forstaaet saaledes, at de paagældende skulde være, om jeg saa maa sige, smækbedøvede, før man skulde kunne nægte at servere for dem. I det Forslag, som blev fremsat af den højtærede Minister, er Ordet „kendeligt“ strøget, saaledes at der kun stod, at der ikke maatte skænkes for „berusede“ Personer. Det var en uheldig Affattelse, fordi den gav Mulighed for at ramme hæderlige og fornuftige Beværtere, der i enhver Henseende opførte sig, som en Beværter i det paagældende Forhold skal opføre sig. Jeg er derfor glad over, at man er naaet til Enighed om en Affattelse som, i hvert Fald efter mit Skøn, fritager de gode Beværtere for Ansvar, og som samtidig rammer de daarlige Beværtere stærkere, end Tilfældet var med det oprindelige Forslag. „Personer, der maa antages at være berusede“ betyder nemlig det samme som, at disse Mennesker enten ved deres Tale og Adfærd ser ud, som om de var berusede, eller at de har indtaget et saadant Kvantum, at Beværteren maa gaa ud fra, at de er berusede, selv om dette ikke har vist sig gennem deres Tale og Adfærd.

Jeg vil endvidere udtrykke min store Glæde over, at man er blevet enig om, at Forslaget sættes i Kraft allerede fra første Juni, for saa vidt angaar Lukketidsbestemmelsen. Det er en Imødekommenhed over for Pølsevognenes Indehavere, som har den allerstørste Interesse i at kunne faa Sommersæsonen med. Men det er ogsaa en Imødekommenhed over for de Krav, som er fremsat fra turistinteresserede Side om, ikke mindst i Hovedstaden, allerede fra Sæsonens Begyndelse at faa disse mere fornuftige Lukketider, der efter min Mening vil betyde et væsentligt Fremskridt for Hovedstadens Forlystelsesliv. Jeg har allerede ved Lovforslagets første Behandling omtalt, at det f. Eks. i væsentlig Grad vil forbedre Forholdene for de Restau-

ranters Vedkommende, som har Fortovsservering.

Jeg vil ogsaa udtrykke min Glæde over, at man er blevet enig om en Ændring af Bestemmelsen i § 21 om Overbevillingsnævnet efter den Linie, som jeg angav ved Lovforslagets første Behandling.

Men dette, at der er Enighed i Udvalget, betyder ikke, at der er fuld Enighed med Hensyn til Synspunkterne over for alle Lovforslagets Paragraffer, og jeg kommer nu til en Del Punkter, hvor jeg kun med nogen Betænkelse er gaaet med til den Affattelse, man nu er blevet enig om, og hvor jeg i alt Fald gerne vil tage mine Reservationer.

Det gælder for det første Lovforslagets Benævnelse. Det vilde efter mit Skøn have været naturligt, om man var gaaet over til den mere moderne Titel, Hoteller og Restauranter. Den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart udtalte ved Lovforslagets første Behandling, at han godt kunde tænke sig at forhandle om en ændret Benævnelse af Beværtere og Gæstgivere, saa jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor man ikke har kunnet enes om at modernisere Lovforslagets Titel. Jeg synes i og for sig ikke, det havde været nødvendigt som Konsekvens af en Titellændring at ændre Benævnelserne helt igennem i Loven.

Under Lovforslagets Behandling fremkom der i denne Forbindelse fra en interesseret Hotelkreds et Krav, som man ikke vilde imødekomme fra Ministeriets Side, og som det maaske ogsaa var vanskeligt at imødekomme, fordi det fremkom paa et saa forholdsvis sent Tidspunkt, men som jeg alligevel tror vil presse paa og en skønne Dag vil kræve sin Løsning. Det var Kravet om en Beskyttelse af Hotelnavnet. Man er i en hel Række Lande, jeg tror oven i Købet i de fleste Lande, kommet ind paa at yde Hotelnavnet en Beskyttelse, fordi det er urigtigt, at Folk, der ikke er kendt paa den paagældende Egn, indlogerer sig eller henvender sig til et Hotel, som i Virkeligheden ikke er et Hotel, og som ikke har Ret til at benævne sig som et Hotel. Jeg synes, det var naturligt, om man ogsaa herhjemme kom ind paa at stille visse Krav, f. Eks., at Virksomheder, for at de maa kalde sig Hotel, skal have visse hygiejniske Foranstaltninger, et vist Antal Værelser o. s. v. Jeg tror, det vil være naturligt, at der arbejdes videre paa at naa en Løsning af dette Problem. Jeg kunde tænke mig, at man paa et eller andet Tidspunkt kunde enes om en Bemyndigelse til Mini-